

Egbert Adriaan (Bert) van der Sluijs (1892–1960)

Van Sliedrecht via Curaçao naar Australië en terug

Egbert Adriaan van der Sluijs, die ook bekendstond als Bert, werd op 20 september 1892 geboren in Sliedrecht. Hij was een zoon van Johannes Abraham van der Sluijs (1865–1947) en Sija Helena de Lint (1868–1937). Zijn levensverhaal voert langs verschillende plaatsen, beroepen en persoonlijke omstandigheden. Hij werkte onder meer in de baggersector en de petroleumindustrie, woonde en werkte op Curaçao en vertrok op latere leeftijd naar Australië.

Uiteindelijk keerde hij terug naar Nederland, waar hij zijn laatste bekende beroep als sigarenwinkelier uitoefende.

Bert van der Sluijs op latere leeftijd.

Een afwisselende beroepsloopbaan

Egbert Adriaan van der Sluijs had gedurende zijn leven een gevarieerde beroepsloopbaan. Hij werkte als machinist bij baggerwerken en was daarnaast werkzaam als pijpfitter bij de Bataafse Petroleum Maatschappij (B.P.M.) op Curaçao, dat destijds deel uitmaakte van Nederlands-West-Indië. Ook was hij enige tijd schoenmaker en schoenhandelaar.

Na deze werkzaamheden keerde hij opnieuw terug naar Curaçao, waar hij weer als pijpfitter aan de slag ging. Zijn loopbaan bracht hem daarmee niet alleen in aanraking met de baggerwerken, maar ook met de petroleumindustrie en de handel.

Zijn eerste huwelijk en zijn gezin

Op 9 december 1920 trad Egbert in Breskens in het huwelijk met Tanneke Jacoba Jetje van der Goot. Zij was op 13 april 1899 geboren in Breskens, in de provincie Zeeland.

Uit dit huwelijk werden twee kinderen geboren. Hun dochter Jeanette Catholine Maria van der Sluijs werd geboren in 1921 en overleed in 1996. Hun zoon Johannes Abraham van der Sluijs werd geboren in 1923 en overleed in 2006.

Het huwelijk hield echter geen stand. Bij vonnis van de Arrondissementsrechtbank te Dordrecht van 28 april 1926 werd de echtscheiding uitgesproken. Op 27 mei 1926 werd het huwelijk in Breskens officieel ontbonden. Tanneke Jacoba Jetje van der Goot overleed op 29 november 1979 in Rotterdam.

Zijn tweede huwelijk

Ruim elf jaar na zijn eerste echtscheiding trouwde Egbert opnieuw. Op 1 september 1937 trad hij in Rotterdam in het huwelijk met Alida Teunia Kerkhoff. Zij was op 29 juli 1899 geboren in Vreeswijk en werkte als verkoopster.

Ook dit huwelijk eindigde in een echtscheiding. Op 27 februari 1953 werd het huwelijk in Rotterdam ontbonden.

Opvallend is dat Egbert enkele jaren vóór deze echtscheiding, op 22 juni 1950, naar Australië was vertrokken. Omdat het huwelijk pas in 1953 officieel werd ontbonden, rijst de vraag of hij in de tussenliggende periode naar Nederland is teruggekeerd. De beschikbare gegevens geven aanleiding tot die veronderstelling, maar zonder aanvullende archiefstukken kan het verloop van zijn terugkeer niet met zekerheid worden vastgesteld. Alida Teunia Kerkhoff overleed op 6 mei 1978 in Raamsdonksveer.

De reis naar Australië

Op 22 juni 1950 vertrok machinist Egbert Adriaan van der Sluijs vanuit Nederland naar Australië. Volgens de overgeleverde gegevens reisde hij vanaf luchthaven Schiphol naar Melbourne. Op de passagiersgegevens wordt zijn zitplaats vermeld als H 3.

Wat hem ertoe bracht om op deze leeftijd naar Australië te vertrekken, is vooralsnog niet bekend. Mogelijk hield zijn vertrek verband met werkgelegenheid in de baggersector, waarin hij bij zijn vertrek werkzaam was. Zonder aanvullende bronnen blijft dit echter een mogelijkheid en geen vaststaand gegeven.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat Egbert later naar Nederland terugkeerde. Na zijn terugkeer was hij werkzaam als sigarenwinkelier. De precieze datum van zijn terugkeer en de omstandigheden waaronder hij Australië verliet, zijn nog niet vastgesteld.

Zijn laatste levensjaren

Egbert Adriaan van der Sluijs overleed op 10 december 1960 in 's-Gravenhage, op 68-jarige leeftijd.

Bronnen en verantwoording

Auteur: Fred Stuij

Foto's: Dhr. E.A. (Bert) van der Sluijs (Lelystad).

Bron: NAA (National Archives of Australia)

Bert van der Sluijs op Curacao, gekleed in wit tropenkostuum, een foto die in Sliedrecht werd ontvangen op 17 juli 1929. Op 14 september 1928 was hij met het stoomschip Simon Bolivar van Amsterdam naar Nederlands West-Indië vertrokken.